

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН»

Так тримати, ювіляри!

30 березня в актовій залі відбулися урочисті збори. Як відомо, у товаристві вже певний час діє Положення про тривалу і сумлінну працю, яким передбачено додаткове преміювання працівників.

Тож голова правління Вячеслав Покотило, його заступник Андрій Костюченко та інженер з підготовки кадрів Максим Грицев вітали працівників, які в першому кварталі відзначали ювілейні дати своєї праці на фабриці.

Грамоти з рук голови правління отримало 23 людей. Це Олександр Журавський (5 років), Олександр Літвінцев, Олександр Швидун та Зоя

Стрільчук (10 років). Трьох співробітників товариства — Григорія Дударенка, Івана Дідківського та Петра Прокоф'єва —

відзначили за п'ятнадцятилітній стаж. Було серед

учасників зборів і п'ятеро людей із 20-річним досвідом роботи, серед них Те-

тяна Мирутенко, Володимир Верес, Ольга Камінська, Іван Марченко та Сергій Шпак. Із чвертьстолітнім робочим ювілеєм привітали Валентина Багинського, Петра Мирутенка, Олександра Сичевського, Галину Кузьменко, Сергія Тетеру, Сергія Шутенка, Олександра Весненка. По тридцять років трудяться на підприємстві Тетяна Майстер, Володимир Сивко та Людмила Сокол. А всі рекорди побив Микола Самчук — його безперервний стаж становить 40 років.

Отож, як бачимо, нам є на кого рівнятися. Так тримати, ювіляри!

На знімку: Вячеслав Покотило вручає грамоту різальниці паперу цеху №5 Тетяні Майстер.

Зарплату підвищено

З 1 квітня на 10% збільшено заробітну плату працівникам товариства. Таке рішення ухвалило Правління на одному з березневих засідань. За цим рішенням було змінено розмір обумовленої колективним договором розрахункової бази для інженерно-технічних працівників та розмір годинної тарифної ставки для робітника 1 розряду.

Минулого тижня рішення Правління було погоджене на засіданні профспілкового комітету, як того вимагає чинне законодавство.

Не викидайте батарейки. Утилізуйте!

Ми щодня користуємося приладами, які живляться від батарейок: ліхтариками, дистанційними пультами, електронними інструментами... (та мало ще чим!) Користуємося, доки вони не «сядуть». А далі — на смітник. І попереджуємо вас, правду кажучи, «до лампочки» (їх ми теж викидаємо).

Проте екологи б'ють на сполох: небезпечні речовини, які містять батарейки (ртуть, свинець, кадмій та органічні сполуки), отруюють довкілля.

На звалищі металева оболонка «зарядок» руйнується, хімікати витікають і потрапляють у ґрунтові води та річки, воду з яких ми п'ємо. Тривале отруєння кадмієм ушкоджує нирки та кістки, ртуттю — руйнує м'язи та нервову систему, органічні сполуки провокують рак.

На жаль, на державному рівні утилізація таких небезпечних відходів не провадиться. Хоча на те є відповідний закон «Про відходи», ухвалений Верховною Радою ще 1998 року. Певна річ, на місцях справи не краді.

Задля збереження екосистеми нашого міста,

ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» організовує збирання та утилізацію батарейок для своїх працівників.

— Це благодійна акція. Ми уклали договір з організацією, яка займається утилізацією батарейок. Тож відходи будуть знешкодовані, а довкілля збережене. Приносьте відпрацьовані батарейки з дому, від родичів, сусідів, знайомих, — говорить менеджер з екології Тетяна Лосенко. — Давайте берегти рідну землю!

Нагадуємо, приймаються відпрацьовані батарейки всіх марок. Місця збору вказані на інформаційних стендах.

Делегація з Калуша

У березні підприємство відвідала делегація нашого калузького партнера ТОВ «Синтра».

Гостей — Василя Павлишина, Андрія Кулиняка, Володимира Стефаніка та Андрія Ємчуру — цікавила якість кінцевої перевірки паперу для шпалер ФлізМал, впровадження системи автоматичного сканування дефектів, роботи зі зменшення пилимості тощо. Варто зауважити, що такі поїздки вже стали традиційними для калушців — представники цього виробника шпалер відвідують наше підприємство щорічно.

За словами Андрія Ємчури, начальника виробництва ТОВ «Синтра», ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» — їхній стратегічний партнер, адже «левова» частка калузьких шпалер виготовляється на основі малинського паперу.

Керівник відділу інформаційних технологій та зв'язку Руслан Білоцький репрезентував делегатам проект автоматичного сканування дефектів, який незабаром буде реалізовано на нашому підприємстві. Особливе зацікавлення ця розробка викликала у начальника відділу якості ТОВ «Синтра» Андрія Кулиняка.

Під час свого візиту ка-

лушці побували в цеху №5, в якому власне виготовляється основа для шпалер, спілкувалися з начальником цеху Віктором Мостовичем, директо-

ром департаменту якості Валентиною Прокопенко, менеджером департаменту продажу та маркетингу Любов'ю Болотцевою та ін.

Як повідомила Любов Болотцева, ТОВ «Синтра» — один із найстабільніших клієнтів нашого підприємства, який щомісяця замовляє понад 200 тонн паперу.

— З ТОВ «Синтра» ми працюємо з 2002 року, за цей час у нас склалися дружні, толерантні стосунки. Цьогорічний приїзд калушців пов'язаний із намірами збільшити розміри закупівель нашого паперу, — повідомила Любов Василівна. — Річ у тім, що найближчим часом ТОВ «Синтра» планує розширити виробництво і придбати нову машину для виготовлення шпалер. Це призведе до зростання потреб калушців у нетканому матеріалі — основі для шпалер. Отож роботи вистачатиме, адже головне для нас — поставити якісний товар своїм споживачам.

На знімку: Василь Павлишин, Віктор Мостович, Любов Болотцева, Андрій Ємчура, Андрій Кулиняк.

...І гості з Австрії

Протягом трьох днів у цеху №6 перебували представники австрійської компанії FMW Industrieanlagenbau GmbH. Мета їхнього візиту — налагодження обладнання для подачі пак целюлози на гідророзбивач, повідомив начальник цеху Сергій Головатчик.

— Ми запросили австрійців, тому що після модернізації 2009 року виникли технічні проблеми з експлуатацією системи подачі пак целюлози FMW. За результатами проведених робіт було складено протокол про відновлення нормальної роботи системи подачі пак та надано гарантії на роботу вузлів, механізмів і систем управління до

кінця 2011 року, — пояснив Сергій Севастьянович.

Насправді налагодження цієї системи включало в себе широкий спектр робіт: налаштування транспортувальних конвеєрів, станції напівавтоматичного розмотування дроту автоматичного пересувного декстекера, гідравлічних систем управління, ліфта переміщення верстата для змотування дроту, захисних систем та систем управління процесами.

Окрім того, австрійці провели додаткове навчання персоналу (розмелювачів 4-го розряду).

— Тож тепер всі системи функціонують стабільно, — підсумував Сергій Головатчик, — а цех працює у звичному режимі.

Змагалися шахісти і тенісисти

Минулого тижня у Будинку культури паперовиків відбулися спортивні змагання (першість підприємства з шахів та настільного тенісу), організовані профспілковим комітетом.

За титул найсильнішого тенісиста змагалося семеро чоловіків, за звання найкращого шахіста — восьмеро. Перше

місце серед тенісистів посів Анатолій Бернацький (цех №3), друга позиція — у Вадима Немерицького (РМЦ), третю буквально «вбив» Олександр Докіль (цех №6).

У шахових поєдинках «золото» здобув Олександр Фурманський (цех №6), а «бронза» після напруженої боротьби дісталася Миколі Латишенку (транспортний цех).

Шкода, що сейфи не говорять

Напевно, кожний, хто проходив коридорами офісного приміщення, звертав увагу на масивну шафу біля вікна. «Що це?» — подумав допитливий відвідувач. — «Предмет декору?»

— Аж ніяк! Це, можна

сказати, символ паперової фабрики, єдиний раритетний артефакт, який зберігся від часу її заснування, — говорить ме-

неджер зі зв'язків з громадськістю та пресою Лариса Волинець. — Виготовила сейф у 1851 році німецька фірма «Sommermeier & Co». Як він потрапив на фабрику, достеменно невідомо. Проте ми точно знаємо, що саме в цій чарівній шафці від самого першого дня діяльності паперової зберігалася зарплата працівників.

На жаль, детальнішої інформації про сейф у фабричному архіві немає, адже вся документація того періоду була знищена під час пожежі 1919 року, яка сталася в часи громадянської війни.

Сейф дуже схожий на інші подібні витвори того

періоду, має п'ять замків, але до наших днів зберігся ключ лише від одного із них. Донедавна сейфом користувалися — у старому офісному приміщенні він був надійним сховком для документів фінансового відділу.

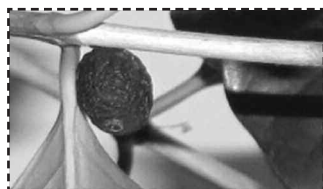
Однак, попри свою надійність, сейф мав не надто привабливий вигляд — нещадний Хронос залишив на ньому свої відбитки.

— Тому минулої осені ми вирішили відреставрувати цю важливу для історії товариства пам'ятку, — продовжує свою розповідь Лариса Володимирівна. — За справу взялися майстри ремонтно-механічного цеху: Іван Чушенко, Олег Мудрак та ін. Тож тепер результат їхньої праці може оцінити кожен.

Ось такий він, 160-річний предмет гордості наших паперовиків, який пам'ятає не одне покоління малинчан — працівників паперової фабрики. Шкода тільки, що не вміє сейф говорити...

На знімках: вгорі — фірмове клеймо підприємства «Sommermeier & Co»; зліва — сейф до реконструкції, справа — відреставрований сейф зсередини.

Оксана ГОРДІН.

Надворі дме поривчастий північний вітер: немилосердно запорощує очі піском, пронизує своїми колючими голками, здається, до самих кісток. Випадкові перехожі такій весні не дуже раді — хочеться швидше завершити свій шлях і втратити до теплого сховку.

На вулиці неприязна весна, а у вікнах другого поверху, куди мимохідь здійснюється погляд подорожнього, — справжня оаза....

На каву — до механіків

Зваблений таким видом, він неодмінно заходить до приміщення. І потрапляє до... відділу головного механіка. Тут тепло і затишно. У повітрі можна вловити ледь відчутні нотки аромату цитрусових. Вмостившись на розлогих підвіконнях, розсилають фітонцидні флюїди мандаринове та лимонні дерева. А, розпроставшись на повен зріст, зверхнім поглядом вас зміряє екзотичне кавове дерево. Немов запитую: «Чого тобі, зайдо?..».

— Мені б зігрітися, — несміливо відповідає подорожній.

Та фантасмагоричний діалог перехожого і рослини перериває поява інших людей.

Про життя-буття екзо-

тичних дерев розповіли співробітники ВГМ Тетяна Грачева та Єгор Кисельов:

— Лимони й мандарини ми виростили самі. А кавове дерево у нас вже 13 років. Колись воно росло в теплиці, потім стало там зайвим і його хотіли викинути. Нам було шкода рослини — тож забрали її до себе. Відтоді кавове дерево

живе ось в цьому кабінеті.

Аби віддячити своїм рятівникам, дерево щороку радує їх ніжно-білими квітами та обдаровує червоними плодами, які Тетяна Олександрівна старанно збирає і висушує.

— Як назбираємо повну склянку — підсмажимо і будемо готувати власну каву, — посміхаються механіки.

Цікаве про каву

Каву — найпопулярніший напій у всьому світі. Щорічно кавомани випивають близько 400 мільярдів чашок цього дужмяного пійла. У Європі каву спершу називали «арабським вином».

Нині каву культивується в 45 країнах. Араби ж почали вирощувати кавові дерева ще в 14 столітті. Ці рослини — вічнозелені, виростають до 5 метрів заввишки, проте зазвичай їх обрізають до висоти 2,5 метрів — для полегшення збору врожаю. Дерево сорту «Арабіка» може дати до 6 кг кави на рік, залежно від вологості і температури повітря.

Будьмо знайомі

Віталій Нечипоренко (на знімку) працює на підприємстві з вересня 2010 року. Спочатку був слюсарем-ремонтником в ремонтно-механічному цеху, а з 1 березня його переведено до відділу головного механіка на посаду інженера з будівництва та ремонту будівель і споруд.

Кілька років тому Віталій

Олегович закінчив з відзнакою ДВНЗ «Державний агроекологічний університет» м. Житомира за спеціальністю інженер-механік. Після здобуття вищої освіти працював заступником головного механіка у ВАТ «МДЕЗ», потім став головним механіком на цьому ж підприємстві.

На запитання про хобі чо-

ловік відповів, що воно тісно пов'язане з професією. Нещодавно він сам побудував трактор, а до початку весняних польових робіт порадив домашніх ще одним винаходом — машиною, яка саджатиме, копатиме і осипатиме картоплю. Хоча, зізнається, часу на улюблене заняття тепер не так багато — два місяці тому дружина Ірина подарувала чоловікові донечку Даринку.

Традиційно, вітаючи зі святом близьких і небадужих нам людей, передовсім ми бажаємо їм здоров'я. І в цьому, як правило, не відзначаємося оригінальністю.

«Здрастуйте», «здоровенькі були», «доброго здоров'ячка», «здоров був!» — по кілька разів на день повторюємо ми ці сакральні фрази. Такі вітання, запевняють вчені-лінгвісти, несуть у собі відголоски древніх замовлянь, так само, як і формула вічливості «Будьте здорові!». А про те, що ж таке здоров'я, ми запитали в спеціаліста іншого профілю — лікаря-терапевта Олени Омелючук.

— Складне запитання, — посміхається Олена Олексіївна, — як кажуть лікарі, у нас здорових немає — є недообстежені. На мою думку, здоровою може бути та людина, яка веде здоровий спосіб життя, харчується їжею без штучних добавок та консервантів, не палить, не зловживає алкоголем, загартовується. Не менш важливий фактор у збереженні здоров'я — відсутність стресів, здорова еко-

Здоровенькі були!

7 квітня — Всесвітній день здоров'я

логія, доброякісна питна вода та чисте повітря. А ще, вважаю, хоча б раз на рік людина мусить повноцінно відпочивати. Не на городі чи будівництві. А, скажімо, на морському узбережжі чи в горах, аби відійти від повсякденних клопотів і відновити сили: і фізичні, і духовні.

— *Олено Олексіївно, як відомо, в здоровій людині — міцний імунітет, який значно знижує ризик зараження тією чи іншою хворобою. Поміж тим, не всі ми здорові настільки, щоб стовідсотково бути впевненими у захисних силах власного організму. Які небезпеки нині чатують на здоров'я персичного українця?*

— Серед небезпечних хвороб зараз найбільш активізувалися туберкульоз, СНІД, гепатити С і В. Як відомо, туберкульоз — хвороба соціальна. На жаль, рівень життя українців нині не підвищується, а навпаки — знижується. Ціни зростають непропорційно нашим доходам. І багато людей вже не можуть у достатніх кілько-

стях споживати такі потрібні нам білки і вітаміни. Вони обмежують себе у вживанні свіжих овочів, фруктів та м'яса, а дехто взагалі не їсть м'ясопродукти місяцями. Люди, які неповноцінно харчуються, стають більш вразливими. Часто-густо туберкульоз може поєднуватися зі СНІДом. Хоча не всі пацієнти із таким діагнозом поспішають до лікаря — лікування нині дуже дороге і багато з них не вірять у його ефективність.

— *З якими скаргами приходять пацієнти до здоровпункту?*

— Весна — період загострення хронічних захворювань: виразкової хвороби шлунка та дванадцятипалої кишки, захворювань суглобів, гайморитів. У багатьох «скачє» тиск. Активізуються і сезонні ГРВІ, адже всі ми хочемо бути весною гарними, забуваємо про головні убори, от і маємо клопіт. Щоправда, зараз кількість відвідувачів дещо менша, ніж у період епідемії. Тоді щодня до нас зверталось більше 20 осіб.

— *Олено Олексіївно, а які результати вак-*

цинації від грипу?

— Цього разу ми використовували вакцини «Ваксигрип» та «Інфлувак». За моїми спостереженнями, люди, які зробили щеплення проти грипу, не хворіли. Тож вакцинація не була марною.

— *Які послуги можуть отримати працівники підприємства у здоровпункті?*

— У нас працює фізіотерапевтичний кабінет, тож пацієнти з фарингітами і ринітами можуть прийти на тубус-кварц, із хворими суглобами — на ультразвук, із захворюваннями верхніх дихальних шляхів — на інгаляції чи сеанс терапії соляною лампою. Є масажист, стоматолог, медсестра, яка завжди готова надати необхідну першу медичну допомогу чи зробити ін'єкцію.

— *Олено Олексіївно, у квітні традиційно відзначають Всесвітній день здоров'я. Чого б ви побажали нашим читачам?*

— Звісно, бажаю здоров'я! Бажаю вам думати про те, що ви їсте, п'єте, який спосіб життя ведете, адже ваше здоров'я — у ваших руках.

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011.

Адреса редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66.

Телефон: 6-72-69, 6-72-22. E-mail: info.wmpm@wicor.com

Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в Малинській районній друкарні, м. Малин, вул. Кримського, 7. Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», є власністю видавця і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без його письмового дозволу.

Відповідальність за достовірність публікацій несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилення на газету — обов'язкове.

©«ПАПЕРОВИК».